

Økonomisk kommentar: Togfonden skaber job og velstand

Togfonden vil skabe 20.000 arbejdspladser i anlægsfasen samt øge mobilitet og det effektive arbejdsudbud

Med Togfonden investeres merindtægterne fra vores fælles naturressource i Nordsøen i kollektiv trafik. Det vil gavne den danske mobilitet og produktivitet. Det har længe været en politisk prioritering at få den såkaldte timemodel – også under VK-regeringen – og nu har man fundet pengene. I anlægsfasen skaber de øgede anlægsinvesteringer 20.000 arbejdspladser.

19. september 2013

Med Togfondens 28½ mia. kr. til den kollektive trafik muliggøres den timemodel og elektrificering af banenettet, som har været diskuteret længe. Det vil i anlægsfasen skabe 20.000 arbejdspladser, jævnfør tabel 1. Beskæftigelseeffekten er beregnet ud fra Økonomisk Redegørelse fra december 2011, hvor det på side 191 fremgår, at for hver milliard i offentlige investeringer skabes der 700 arbejdspladser¹.

Et velfungerende transportnet øger desuden det effektive arbejdsudbud og produktiviteten i samfundet. De dynamiske effekter af Togfondens infrastrukturinvesteringer kommer bl.a. fra, at de reducerer transporttiden og øger arbejdskraftens geografiske mobilitet.

Tabel 1. Togfondens vil skabe 20.000 job i anlægsfasen

	Anlægsinvesteringer	Arbejdspladser i anlægsfase
Togfonden	28,5 mia. kr.	20.000 arbejdspladser

Kilde: AE på baggrund af Økonomi- og Indenrigsministeriets Økonomisk Redegørelse (december 2011), side 191.

Harmoniseret oliebeskatning: Lavere profit for olieselskaberne eller færre arbejdspladser?

Finansieringen af Togfonden kommer fra en harmonisering af beskatningen for selskaberne uden for DUC, dvs. Bayerngas, Hess, Dong mfl., med selskaberne i DUC. Det sker efter et ekspertudvalg har slået fast, at skattereglerne for olieselskaberne uden for DUC ikke er optimale, men har været for lukrative. Harmoniseringen skal sikre en mere rimelig fordeling af den fælles naturressource mellem olieselskaberne og fælleskassen/staten.

Så længe olieselskaberne har et positivt afkast, der står mål med risikoen, af at hive olien op, vil det ikke koste arbejdspladser at normalisere beskatningsreglerne. Man skal huske på, at oliebeskatning ikke har samme forvridende effekter som eksempelvis erhvervsbeskatning, arbejdsbeskatning og forbrugsbeskatning. Vi har at gøre med en fælles ressource, hvor olieselskaberne alene har vundet retten til at udvinde olien – ikke retten til olien.

For yderligere kommentarer og interviews kontakt:

Chefanalytiker	Kommunikationschef
Martin Madsen	Mikkel Harboe
Mobil 31 31 59 99	Mobil 28 36 87 50
mm@ae.dk	mh@ae.dk

¹ Se Økonomisk Redegørelse fra december 2011 <http://oim.dk/media/8392/oekonomisk-redegoerelse-dec-2011-publikation.pdf>. Økonomi- og Indenrigsministeriet beskæftigelsesmultiplikator er opgjort som beskæftigelsesændringen i 1.000 personer i promille af BNP. Omregningsfaktoren til beskæftigelses-multiplikatoren pr. milliard findes ved at dividere ØIMs multiplikator på 0,075 med BNP i 2013 på 1.852 mia. kr. ganget 1.000.000 altså 1,3/1852*1000000.